

ੴ

ਸ੍ਰੋਮੰਤਰੰ ਰਾਮਾਰੰ ਸੰ ਸਾਮੰਬੰ

ਅਧੰਯੰ ਤੰਮੰ ਕਠ ਵੰ ਪੁ ਪਰੰ ਯੰ

ਤੰ ਲੁਗੁ ਅਨੁਵੰਦੰ

వోషయ పటౌటౌక

సోదర్ రహ్రాస్ సాహిబ్-----	1
ప్రార్థన -----	17
ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం -----	22
తలపాగా యొక్క ప్రపాముఖ్య త -----	24
మహిళల పాత్ర -----	26
మీ ప్రయాణంలో నప్రత కీలక సారంశం -----	30

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਸੇ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਕਾਬਛੀ ਦਾਰ~ ਆ ਤਲੁਪੁ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਪੁ ਦ੍ਵਾਰਾ ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟੀਕਰ੍ਤ ਦੋਵੁਡੁ. ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਪੁ ਕ੍ਰੁਪ ਦ੍ਵਾਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੀਨਦਿ:

ਸੇ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੇ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਆ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰ ਂਂਤ ਅਦੁਪੁਤਮੁਨਦਿ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕ੍ਰਿਨੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟੁਨੁ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰ ਨੁੰਡੀ ਆ ਈਲੁ ਂਂਤ ਅਦੁਪੁਤਮੁਨਦਿ?

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਆ ਅਦੁਪੁਤਮੁਨ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰਲੋ, ਲੋਕ੍ਰੁਲੋਨਨੁ ਸੰਗੀਤਕਾਰੁਲੁ ਲੋਕ੍ਰੁਲੋਨਨੁ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦ੍ਵਾਲਨੁ ਵਾਯਿਸੁਤਾ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ੍ਰੁਲੋਨਨੁ ਸੰਗੀਤਾਲਨੁ ਊਤੁਪੁਤ੍ਰਿ ਚੋਸੁਤਾ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਲੋਕ੍ਰੁਲੋਨਨੁ ਗਾਯਕੁਲੁ ਲੋਕ੍ਰੁਲੋਨਨੁ ਸੰਗੀਤ ਚਰ੍ਯਲੋ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਲੁ, ਸਮੁਦ੍ਰਾਲੁ, ਮੰਟਲੁ, ਅਨੀ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਯਿ. ਮਾ ਪਨੁਲ ਨ੍ਯਾਯਨਿਰ੍ਠੇਤ ਧਰ੍ਮਾਰਾਜੁ ਕੂਡਾ ਮੀ ਤਲੁਪੁ ਦਗ੍ਰੁ ਨਿਲਬਡੀ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਚਿਤ੍ਰ, ਗੁਪੁਲ ਦੋਵਦੂਤਲੁ, ਚੋਤਨ, ਅੰਠ:ਚੋਤਨਲੋ, ਆ ਪਨੁਲਨੁ ਚਦਿਵੇ ਧਰ੍ਮ ਨ੍ਯਾਯਾਧਿਪਤਿ, ਮੀਰੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਸ਼ਿਵੁਡੁ, ਬ੍ਰਹਮ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਤ, ਂਲੁਪੁਡੂ ਮੀ ਸੋਭਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸੁਤਾ ਕੂਡਾ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਐਂਦ੍ਰੁਡੁ, ਤਨ ਅਦੁਪੁਤਮੁਨ ਸਿੰਹਸਨੰਪੁ ਕੂਰੁਚੁਨਾਡੁ, ਐਤਰ ਦੋਵੁਯੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਤਲੋ ਕਲਿਸਿ ਮੀ ਤਲੁਪੁ ਵਠੁ ਨਿਲਬਡੀ ਮਿਮੂਲੁ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਸੁਤੁਨਾਰੁ.

గావని త్రిధనే సియ సమాధి అందరి గావని త్రిధనే సాధ బీచారే ॥

లెక్కలేనంత మంది పరిశుద్ధులు లోతైన ధ్యానంలో మిమ్మల్ని ప్రశంసిస్తున్నారు, లెక్కలేనంత మంది సాధువులు మీ ఆలోచనలలో మునిగిపోయినప్పుడు మిమ్మల్ని ఆరాధిస్తారు.

గావని త్రిధనే జతి సతి సీతేఖి గావని త్రిధనే వీర కరారే ॥

క్రమశిక్షణ కలిగి ఉన్న వారు, పరోపకారులు, సంతృప్తి చెందిన నిర్భయమైన యోధులు, అందరూ మీ ప్రశంసలను పొందుతున్నారు.

గావని త్రిధనే పీడిత పక్షిని రఖీసుర జుగు జుగు వేదా నాలే ॥

యుగయుగాలుగా వేదపఠనం చేస్తున్న పండితులు, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానులు మీ స్తుతులను పొందుతున్నారు.

గావని త్రిధనే మేఠియా మన్ మేఠిని సురగు మఠ్ఠ పఠియాలే ॥

ఆకాశము, భూమి, కిందటి ప్రాంతాల అందమైన మనోహరమైన పరిచారికలు మీ గురించే పొందుతున్నాయి.

గావని త్రిధనే రతన ఉపాఠే తేరే అఠసఠి తీరఠ నాలే ॥

లెక్కలేనన్ని ఆభరణాలు మరియు అన్ని పవిత్ర ప్రదేశాలు మీ ప్రశంసలను పొందుతున్నాయి (మీచేత సృష్టించబడినవి).

గావని త్రిధనే జేయ మహాబల సూరా గావని త్రిధనే ఖాణి చారే ॥

శక్తిమంతులైన యోధులు, గొప్ప ఆధ్యాత్మిక శక్తులు కలిగిన సాధువు మరియు జీవానికి నాలుగు మూలల నుండి వచ్చిన జీవులు మీ ప్రశంసలను పొందుతున్నారు.

గావని త్రిధనే ఖండ మండల బ్రహ్మా కరి కరి రఠే తేరే ధారే ॥

మీరు సృష్టించిన మరియు సహాయం చేసిన లెక్కలేనన్ని ఖండాలు, సౌర వ్యవస్థలు మరియు లోకాలు, మీ గురించే పొందుతున్నాయి (మీ ఆధీనంలో దోషరహితంగా పనిచేస్తున్నాయి).

సేఠి త్రిధనే గావని జే త్రిధు భావని రతే తేరే భగత రసాలే ॥

మీకు ప్రీతికరమైన, మీ ప్రేమ మరియు భక్తితో నిండిన వారు మాత్రమే మీ పాటలను పాడగలరు.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ఓ నానక్, ఇంకా చాలా మంది మీ గురించి పాడతున్నారు, వారు అసలు గుర్తుకు రారు, నేను వారందరినీ ఎలా వర్ణించగలను?

సేఠి సేఠి సదా సచు సాహిబు సాచా సాచి నాఠి ॥

అతను (దేవుడు) మాత్రమే ఎప్పటికీ ఉనికిలో ఉంటాడు. ఆ గురువే సత్యుడు, ఆయన గొప్పతనం శాశ్వతమైనది.

రై బి రెసీ జాఠి న జాసీ రచనా జిని రచాఠి ॥

ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించిన ఆయన ఇప్పుడు ఉనికిలో ఉన్నారు, భవిష్యత్తులో కూడా ఉంటారు. ఆయన పుట్టలేదు, లేదా అసలు చనిపోడు.

రంగీ రంగీ భాతి కరి కరి జినసీ మాఠియా జిని ఉపాఠి ॥

వివిధ రంగుల, జాతుల మరియు రకరకాల మాయలను (ప్రాపంచిక భ్రమలను) సృష్టించాడు.

కరి కరి డేఠే కీతా ఆపణా జిఠి తిస ది వడియాఠి ॥

విశ్వాన్ని సృష్టించిన తరువాత, అతను దానిని స్వయంగా చూసుకుంటాడు, అది అతని గొప్పతనం.

జె తిసు భావే సేఠి కరసీ ఠిరి గుకము న కరణా జాఠి ॥

అతను తనకు నచ్చినది చేస్తాడు. ఆయనకు ఎలాంటి ఆదేశాలు జారీ చేయలేరు.

సే పాతిసాగు సాగా పతిసాహిబు నానక రగణు రజాఠి ॥౧॥

ఓ నానక్, అతను చక్రవర్తులకే చక్రవర్తి, అతని ఇష్టానికి కట్టుబడి ఉండటం అత్యవసరం.

आसा महला १ ॥

మొదటి గురువు ద్వారా, రాగ్ ఆసా:

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ఓ' దేవుడా, ఇతరుల నుండి విన్న తరువాత ప్రతి ఒక్కరూ మీరే గొప్పవారు అని చెప్పన్నారు.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

మీరు ఎవరో, మిమ్మల్ని చూసిన తర్వాత మాత్రమే చెప్పగలరు.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਮੈਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀ ਅਚਨਾ ਵੇਂਯਲੇਂਮੁ ਲੇਂਦਾ ਪੁਰੀਗਾ ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਂਮੁ.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਿਮ੍ਹਲੀ ਵਰਿੰਚਣਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿੰਚੁਣੈਨਾ ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰਿੰਪੁਨੁ ਕੋਲੋਂਯਿ, ਮੈਲੋਂ
ਵਿਲੀਨੰ ਅਯਿਘੋਂਯਾਰੁ.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੋਪੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੈਰੁ ਚਾਲਾ ਓਦਾਰੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸੁਗੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਗਾ
ਓਨਾਰੁ.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀ ਯੋਕੁਕੁ ਵਿਸ੍ਰੁਤਿ ਲੇਂਦਾ ਵਿਸ੍ਰਿੰਦੁਮੁ ਏਵਰਿਕੀਂ ਟੇਲਿਯਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

ਮੈਂ ਗੋਪੁਤਨਾਨੀ ਅਚਨਾ ਵੇਂਯਣਾਨੀਕੀ, ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਓਤਰੁਲਠੋਂ ਕਲੀਸੀ ਮੈਂਪੈ
ਪਠਾਰੁ,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਂਕ ਮੰਦੀ (ਤਤ੍ਵਵੇਂਤੁਲੁ) ਮੈਂ ਵਿਲੁਵਨੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਯੋਕੁਕੁ
ਸਹੋਂਯੰਠੋਂ ਅਚਨਾ ਵੇਂਯਣਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿੰਚੁਣਾਰੁ.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

ਨੇਂਰੁਕੁਨੇਂਵਾਰੁ, ਧ੍ਯਾਨੰਮੁ ਲੋਂ ਨਿਪੁਣੁਲੁ, ਝਾਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਪੇਠੁਲੁ,
ਅੰਦਰੁ ਮੈਂ ਗੋਪੁਤਨਾਨੀ ਵਰਿੰਚਣਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿੰਚੁਣੁਨਾਰੁ,

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਮੈਂ ਗੋਪੁਤਨਪੁ ਮਹਿਮਨੁ ਵਰਿੰਚਲੇਂਕਘੋਂਯਾਰੁ.

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ਸਤ੍ਯੰਮੰਠਾ, ਕਰਿਨੰਮੈਂਨ ਕ੍ਰਮੁਸ਼ਿਕੁਣ ਅੰਠਾ, ਮੰਚਿਤੰਨੰ ਅੰਠਾ,

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਿੰਦੁਲ (ਪਰਿਸੁਠੁ ਪੁਰੁਸੁਲੁ) ਯੋਕੁਕੁ ਗੋਪੁ ਅਦੁਪੁਤ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕੁ ਸਕੁਲੰਨੀ,

ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਮੈਂ ਦਯੁ ਲੇਂਕੁੰਡਾ, ਓ ਸੁਗੁਣਾਲੰਨੁ ਏਵਰੁ ਸਾਧਿੰਚਲੇਂਰੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

ਮੈਂ ਦಯ ਵਲਨ ਵਾਰੁ ਏ ਧਰਮਾਲਨੁ ਪੋਂਦਿਨਪੁਡੁ, ਆ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਪੋਂਦਕੁਂਡਾ ਏਵਰੁ ਆਪਲੇਰੁ.

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

ਨਿਸ਼ਹਾਯੁਡੁ ਮੈਂ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਏਲਾ ਵਰ੍ਠਿੰਚਗਲਡੁ?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਮੈਂ ਸੁਘੁਣੈ ਸੁਗੁਣਾਲਨੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦੀ.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ਏ ਸੁਗੁਣਾਲਨੋਂ ਮੈਰੁ ਏਵਰਿਨੀ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸ਼ਾਰੁ, ਆਯਨ ਮਾਰ੍ਹਾਨੀ ਅਠ੍ਠਕੁਨੇਂ ਸ਼ਕੀ
ਏਵਰਿਕੀ ਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਯੰਗਾ ਅਦੁਘੁਣਵੰਤੁਡੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦੁਵਾਰਾ, ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨੀ ਊਚੁਰਿੰਚਿਨਪੁਡੁ, ਨੇਂਨੁ ਆਧੁਆਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਸਭੀਵੰਗਾ
ਊਨੁਨੁ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਨੇਂਨੁ ਅਲਾ ਚੇਯਕਪੋਠੇ, ਆਧੁਆਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨਲੁ
ਅਨਿਪਿਸ਼ੁੰਦੀ.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

(ਅਦਿ ਠੇਲਿਸਿਨਪੁਟੀਕੀ), ਆਯਨ ਨਾਮਾਨੀ ਊਚੁਰਿੰਚਡੰ ਚਾਲਾ ਕਘੁੰਗਾ
ਅਨਿਪਿਸ਼ੁੰਦੀ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਰੀ ਭੁਖ ॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਭੁਕੀਠੇ ਆਯਨਨੁ ਸੁਰਿੰਚਾਲਨੇਂ ਬਲਮੋਨ ਕੋਰਿਕ ਕਲਿਗਿਨਪੁਡੁ,

ਉਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੁਖ ॥੧॥

ਆ ਕੋਰਿਕਨੁ ਠੇਰੁਡੰ ਦੁਵਾਰਾ, ਏਕਰਿ ਬਾਧਲਨੀ ਠੇਲਗਿਪੋਠਾਯੀ.

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਅਮੁ, ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਏਂਦੁਕੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਾਲੀ,

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎವರು ನಿಜಮైన ಗುರುವು ಮರಿಯು ಎವರಿ ಗೌಪತನಂ ಶಾಶ್ವತಮైనದಿ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ಸತ್ಯಗುರುವು ಯುಕ್ಕ ಗೌಪತನಂ ಯುಕ್ಕ ಒಕ್ಕ ಭಾವನನು ಅಯಿನಾ ವಿವರಿಂಚಡಾನಿಕಿ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತುನ್ನಾರು,

ਆਖಿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ಪ್ರಜಲು ಅಲಸಿಪೋಯಾರು, ಕಾನಿ ವಾರು ದಾನಿನಿ ಅಂಚನಾ ವೆಯ್ಯಲೆಕಪೋಯಾರು.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ಅಂದರೂ ಕಲಿಸಿ ಆಯನ ಗೌಪತನಂ ಗುರಿಂಚಿ ಮಾಲ್ಟಾಡವಲಸಿ ವಚ್ಚಿನಾ.

ਵਡਾ ਨ ਹੇਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ಅತನು ಎಕ್ಕುವ ಲೆದಾ ತಕ್ಕುವ ಕಾದು. || 2||

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੇਵੈ ਸੇਗੁ ॥

ದೇವುಡು ಚನಿಪೋಡು; ಅಂದುಕು ಇಪ್ಪುಡು ದುಃಖಿಂಚಡಾನಿಕಿ ಕಾರಣಂ ಏಮಿ ಲೆದು.

ਦੇਦಾ ರਹੈ ನ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ಅತನು ಇಸ್ತಾನೆ ಓನ್ನಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನಿ ನಿಬಂಧನಲು ಎಪ್ಪುಡು ತಕ್ಕುವ
ಅವ್ವವು.

ਗੁਣੁ ਏਹੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੇਇ ॥

ಈ ಧರ್ಮಂ ಆಯನ ಒಕ್ಕಡಿಡೆ; ಆಯನ ಲಾಗಾ ಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ನಾ ਕੇ ಹೋਆ ನಾ ಕೇ ಹೋਇ ॥੩॥

ಎನ್ನಡು ಲೆದು, ಮರಿಯು ಇಂಕೆಪ್ಪುಡು ಓಂಡದು (ಅತನಿವಂಟಿ ವಾರು). || 3||

ਜੇವಡು ਆਪਿ ਤੇವಡು ತੇਰੀ ದಾਤਿ ॥

(ಓ' ದೇವುಡಾ), ಮಿ ಬಹುಮತುಲು ಮಿಲಾಗೆ ಚಾಲಾ ಗೌಪವಿ.

ਜਿਨಿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ಕੈ ಕੀਤੀ ರಾਤਿ ॥

ಪಗಲು ಮರಿಯು ರಾತ್ರಿನಿ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

ਅటుਵంటੀ ਗੁਰੂవును (ਦੇਵੁਡੁ) ਮਰਚਿਘੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਨੀਚਮੁਨਿਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਨਿਕੀ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਲੇਨਿ ਵਯਕੀ (ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕੰ) ਅਵਮਾਨਕਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਵਾਰਾ, ਰਾਝੁ ਗੁਜਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਮਨਿਸਿ, ਨਿਜਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵਾ, ਊਂਨੁਤਮੁਨਿ ਆਤਮੁ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਨਾ
ਵਿਨਯਪੁਰਵਕ ਪੁਰਾਨੁਨੁ ਸਮਰਿਪਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਨੁ

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਨੀ ਅਸ਼ਰਯਮੁਨਕੁ ਵਚਿੰਨ ਦੀਨੁਡੁਨੁ ਵਿਨਯਸੁਡੁਨੁ ਵਚਾਨੁ, ਦਯਚੇਸਿ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਨੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਚੁਪਿ ਝਾਨੋਦਯਮੁ ਕਲਿਗਿੰਚੰਡਿ.

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਸੇਹਿਪਿਤੁਡਾ, ਨਾ ਦਿਵਯ ਗੁਰੁਵੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਨਾਕੁ
ਝਾਨੋਦਯੰ ਕਲਿਗਿੰਚੰਡਿ.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧ ਦਵਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਾ ਜੀਵਨ ਰੇਖੁਗਾ (ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਭਾਗਸਵਾਮਿ)
ਅਵੁਯੁਗਾਕ, ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਨਾ ਨਿਜਮੁਨਿ ਸੰਪਦਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਸੁੰਡਿ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ਏਲੁਪੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਵਕ ਭਕੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨੁ
ਵਯਕੁਲਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੰਡੰ ਚਾਲਾ ਅਦੁਘੁੰ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਠੋ ਅਸ਼ੀਰਵਦਿੰਚੰਬਡਿੰਨਪੁਡੁ, ਸੰਤੁਪੁਤ੍ਰਿੰਚੰਦੁਤਾਰੁ
(ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਿ ਮਾਯਠੋ). ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਪ੍ਰਯਲ ਸਾੰਗਤ੍ਯੰਲੋ, ਵਾਰੁ
ਸਦੁਘੁਣਾਲਠੋ ਝਾਨੋਦਯੰ ਚੰਦੁਤਾਰੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

(ਮਰੋਂ ਵੈਧ) ਆਯਨ ਦੋਵਨਾਮ ਰੁਚਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਚਾਲਾ
ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ਟਵੰਤੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪ੍ਪੁਡੂ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਭਯਪਡਤਾਰੁ.

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਰਾਨਿ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੋ ਵ੍ਯਕੁਲ
ਸਾਂਗਤ੍ਯਾਨਿ ਕੋਰੁਕੋਨਿ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਅਵਮਾਨੰ, ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਗੁਚੋਟੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲਿਸਿ ਊਡੋ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਟੰ ਊਨੁ ਦੋਵਪ੍ਰੇਮਗਲ ਵ੍ਯਕੁਲੁ
ਮੁੰਦੁਗਾਨੋ ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਬਡਤਾਰੁ (ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਕ੍ਯੋਟਾਨਿਕੀ).

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚਬਡਿਨਦਿ, ਅਕੁਡ ਵਾਰੁ ਆਯਨ
ਨਾਮੁੰਲੋਨਿ ਆਨੰਦਕਰਮੁਨ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸ੍ਵਾਦਿਸ਼ਾਰੁ. ਅਟੁਵੰਠੀ
ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਟਵੰਤੁਲੋਨ ਆਤ੍ਮਲ ਸਾਂਗਤ੍ਯਮੇ ਆਯਨ ਦਿਵ੍ਯਨਾਮੁੰਠੋ ਮਨਸੁਕੁ
ਝਾਨੋਂਦਯੁੰ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ.

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਰਾਗੰ ਗੁਜਾਰੀ:

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਸ੍ਵਯੰਗਾ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟੁਨੁਪੁਡੁ ਮੀਰੁ ਮੀ
ਜੀਵਨੋਂਪਾਧਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਂਦੁਕੁ ਆਂਦੋਂਲਨ ਚੋਂਦੁਟੁਨਾਰੁ?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ਸ਼ਿਲਲੁ, ਰਾਝਲੋ ਆਯਨ ਸੁਝਿੰਚਿਨ ਜੀਵੁਲਕੁ ਕੂਡਾ ਆਯਨ ਮੁੰਦੁਗਾਨੋ ਵਾਠੀ
ਜੀਵਨੋਂਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀ ਭਕੁਲ ਸਾਂਗਤ੍ਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਟੁਵੰਠੀ
ਆਂਦੋਂਲਨਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪਵਲਨ ਪਰਮਸੁਠਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨਵਾਰੁ (ਦੋਵੁਨਿਪੁ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਸੰਠੋ ਸੰਤੁਪੁੰ)
ਨੀਰੁ ਪੋਂਠੀਨ ਪੋਂਡੀ ਚੋਂਟੁ ਪਚੁਗਾ ਮਾਰਿਨਟੁ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਸਜੀਵੰ ਅਵੁਟਾਰੁ.

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਤਲ੍ਹਿਦੰਦੁਲੁ, ਸੇਂਹਿਪਾਤੁਲੁ, ਪਿਲ੍ਹਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸ੍ਵਾਮੁਲੁ-ਮਰੋਵਰੁ
ਭਰੁਲਕੁ ਸਹਾਯੰਗਾ ਊਂਡਰੁ.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਰੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕੁਰੀਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿਸ਼ਾਡੁ. ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਅੰਤ ਭਯਪਡੁਤੁਨਾਰੁ?

ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੇਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਫ਼ੇਮਿੰਗੋਲੁ ਵੰਦਲ ਮੁਏਲੁ ਦੁਾਰੰ ਏਗੁਰੁਤਾਯਿ, ਵਾਟੀ ਪਿਲ੍ਹਲੁਨਿ ਵੇਨਕ ਵਦਿਲੇਸਿ.

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਓ ਚਿੰਨੁ ਪਿਲ੍ਹਲੁਕੁ ਏਵਰੁ ਆਹਾਰੰ ਤਿਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ? , ਏਵਰੁ ਤਮਕੁ ਤਾਮੁ ਆਹਾਰੰ
ਤਿਨਟਾਨਿ ਨੇਰਿਪਿਸ਼ਾਰੁ? (ਅੰਚੈ ਵਾਟੀਨਿ ਫੋਪਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਊਂਡਰੁ). ਤਲ੍ਹਿ
ਫ਼ੇਮਿੰਗੋ ਨਿਰੰਤਰੰ ਤਨ ਪਿਲ੍ਹਲੁਨੁ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ (ਮਰਿਯੁ ਏ ਝਾਪਕੰ
ਵਾਟੀਨਿ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਚੁਤੁੰਦਿ).

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਿੰਦਿਯ ਅਦੁਪੁਤ ਸਕੁਲੁ ਮੀ
ਸੁਲਭਮੁਨ ਪਰਿਧਿਲੋ ਊਂਨੁਟੁਲੁ ਅਨਿਪਿਸ਼ੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਦੁਪੁਤਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿ ਮੀਰੁ ਅੰਕਿੰਤੰ
ਚੈਸੁਕੁਨਿ ਈਲਾ ਚੇਪੁੰਡੀ: ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੁਫ਼ਿਕੀ ਅੰਤੰ ਲੇਦੁ, ਮੀਰੁ
ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨਵਾਰੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੈ ਪੁਰਖੁ

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦੁਵਾਰਾ, ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਸੋ ਪੁਰਭੋ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿਨ ਏਕ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ੁ ਸਰੋਵੰਨੁਤ ਸੁਫ਼ਿਕਰੁ:

ਸੈ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ ਨਿਸ਼ੁਲੁਪਮੁਨ ਦੇਵੁਡੁ (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ
ਪੋੰਦਿਨ), ਅਰੁੰ ਚੈਸੁਕਾਨਿਵਾਡੁ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨਵਾਡੁ.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ఓ నిజమైన సంస్థికర్త, ప్రతి ఒక్కరూ ప్రేమపూర్వక భక్తితో మిమ్మల్ని ధ్యానిస్తారు.

సభి జీఅ తుమారె జీ కృ జీఅ కా దాతారా ॥

ఓ దేవుడా, అన్ని జీవులు నీవే మరియు మీరు వాటిని పుట్టించింది.

हरि धिआवह सँतहृ जी सभि दूख विसारणहारा ॥

ఓ నా ప్రియమైన సాధువులారా, అన్ని దుఃఖాలకు వినాశనమైన ప్రేమను, భక్తిని కలిగి ఉన్న దేవుణ్ణి ధ్యానించండి.

हरि आपे ठाकुर हरि आपे सेवक जी क्किया नानक जँत वीचारा ॥१॥

ఓ నానక్, దేవుడే యజమాని మరియు అతనే స్వయంగా సేవకుడు. పేద జీవులు (ఆయన లోకుండా) ఏ ఉనికిని కలిగి ఉంటాయి?

कृँ ँट ँट अँतरि सरब निरँतरि जी हरि ऐके पुरखु सामाणा ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మాత్రమే అన్ని హృదయాలలో ప్రవేశించగలరు, మీరు ఎల్లప్పుడూ ప్రతిచోటా వ్యక్తమవుతుంటారు.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

కొందరు ఇచ్చేవాళ్లు, కొందరు అడుక్కునేవాళ్లు. ఇదంతా మీ అద్భుతమైన నాటకం.

कृँ आपे दाता आपे भ्रगता जी हरि त्रुधु बिनु अवहृ न जाणा ॥

మీరే ఇచ్చేవారు, మరియు మీకు మీరే ఆనంద పడేవారు (వినియోగదారులు). మీరు తప్ప నాకు వేరే ఎవరు తెలియదు.

कृँ पारब्रह्मु बेअँतु बेअँतु जी तेरे क्किया गृण आधि वखाणा ॥

మీరే సర్వోన్నత దేవుడు, అపరిమితమైన మరియు అనంతమైన వారు. నేను మీ యొక్క ఏ సుగుణాల గురించి మాట్లాడగలను మరియు వివరించగలను?

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

నానక్ తన జీవితాన్ని ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూర్వక భక్తితో గుర్తుంచుకునే వారికే అంకితం చేస్తాడు.

हरि धिआवहि हरि धिआवहि त्रुधु जी से जन जुरग मरि सुखवासी ॥

ఓ దేవుడా, ఎల్లప్పుడూ మిమ్మల్ని ప్రేమతో మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకునే తమ జీవితాన్ని ప్రశాంతంగా గడుపుతారు.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਸ੍ਰੀਚਿੰਨ ਵਾਰੁ, ਵਪੁਠੀਕੀ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸਕੁਲ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ, ਮਰਠ ਭਯੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪਾਇਤਾਰੁ.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਨਿਰਭਯੁ ਦੇਵੁਠੀ ਏਲ੍ਲਪੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਧ੍ਯਾਨਿਚੈਵਾਰੀ ਭਯਾਲਨੀ
ਠੀਲਗਿਪੋਯਾਯੀ.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕਤੀਠੀ ਦੇਵੁਠੀ ਸ੍ਰੀਚਿੰਨਕੁਨੈਵਾਰੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਆਯਨਲੋ
ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਰੁ.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੇਵੁਠੀ ਸ੍ਰੀਚਿੰਨਕੁਨੈ ਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿੰਚਬਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਲੁ. ਨਾਨਕੁ ਠਨ ਜੀਵਿਠਾਨੀ ਵਾਰਿਕੀ ਅੰਕਿਠੰ ਚੈਸੁਠਾਡੁ.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀ ਧ੍ਯਾਨੰ ਯੋਕੁ ਅਨੰਠਮੈਨੰ ਸੰਪਦਲੁ ਪਾੰਗੀ ਪਾਉਠੁਨਾਯੀ.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਲੋਕੁਲੈਨੰਠ ਮੰਦੀ ਭਕੁਲੁ ਵਿਵਿਠ ਲੋਕੁਲੈਨੰਨੀ ਵਿਠਾਲੁਗਾ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ
ਪਾਉਠੁਨਾਰੁ.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਲੋਕੁਲੈਨੰਠ ਮੰਦੀ ਮਿਮੁਲੀ ਆਠਿਸੁਠਾਰੁ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕਤੀਠੀ ਮੀ ਪੈਰੁਨੁ
ਚਦਿਵੀ ਮਰਿਯੁ ਠਪਸੁਲਨੁ ਆਚਰਿਸੁਠਾਰੁ (ਮਿਮੁਲੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਠਾਨਿਕੀ).

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਮੀ ਲੋਕੁਲੈਨੰਨੀ ਭਕੁਲੁ ਅਨੋਕ ਸ੍ਰੁਠੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਸੁਠਾਲਨੁ (ਪਿੰਦੁ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸੁਠਾਲੁ) ਚਦਿਵੀ, ਆ ਪੁਸੁਠਾਲਲੋ ਵਿਵਰਿੰਚਿਨ ਆਰੁ ਮਠ ਕਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਐਠਰ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰੁਪਿਸੁਠਾਰੁ.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਆ ਭਕੁਲੁ ਮਾਠਮੈ ਨਿਜੰਗਾ ਪੁਣ੍ਯਾਠੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਨਾ ਗੁਰੁਪੁਕੁ
ਸੰਠੋਪਾਨੀ ਕਲਿਗਿਸੁਠਾਰੁ.

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਵਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਰੋਵੰਨੁਤੁਡੁ, ਅਨਿੰ ਵਕ੍ਰਮੈਨ,
ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰ੍ਰ. ਮੀ ਅੰਤ ਗੋਪ੍ਰਵਾਰੁ ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥

ਕਾਲੰ ਤਰੁਵਾਤ ਕਾਲੰ, ਮੀਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਡੁ ਓਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਓਂਟਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਨਸ਼ਿੰਚਨੀ
ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰ੍ਰ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਅੰਤਾ ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਪੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਭਰੁਗੁਤੁੰਦਿ. ਭਰਿਕੇਂਦੰਤਾ ਮੀਰੇ ਸਾਧਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

ਮੀਰੁ ਮੋਤ੍ਰੰ ਵਿਸ਼ਵਾਨਿੰ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿੰ ਰੂਪਾੰਦਿੰਚਿੰਨ ਤਰੁਵਾਤ,
ਮੀਰੁ ਅਨਿੰਠਿੰਨੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇੰਸ਼ਾਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੇ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੈਈ ॥੫॥੧॥

ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰ੍ਰ ਯੋਕੁ ਮਹਿੰਮਾਨਿੰਵਿਤ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਤੁੰਨਾਰੁ, ਅੰਦਰਿਕੀ ਠੇਲਿੰਸਿੰਨਾਰੀ ਪਾਟਲੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਢਵਾਰਾ, ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਿਭਮੈਨ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰ੍ਰ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ.

ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਥੀਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿੰਗਿੰਚੇਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਰੁਗੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਾਕੁ
ਮੰਭਾਰੁ ਚੇੰਸੇਦੇ ਨੇੰਨੁ ਪਾੰਦੁਠਾਨੁ.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਵੰਮੰਠਾ ਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠੇ, ਪ੍ਰਠਿ ਓਕੁਰੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕ੍ਰਿਠੇ ਮਿੰਮੁਲ੍ਲਿ
ਢਵਾਨਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚਿੰਨ ਵ੍ਯਕ੍ਰਿ ਮੀ ਅਮੁਲ੍ਯਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿੰ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਡੁ. ਆਯਨ
ਅਹਾਂਕਾਰ ਮਨਸੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਏ ਅਮੂਲ੍ਯਮੈਨ ਅਨੁਭਵਾਨ੍ਹਿ
ਕੋਲੋਤਾਡੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨ੍ਹਿ ਵੇਰੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ
ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਜੀਵਾਨੀਕੀ ਨਦੀ ਲਾਠੀਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨ੍ਹਿ ਜੀਵੁਲੁ ਆ ਨਦੀਲੋ
ਕੇਵਲੰ ਤਰੰਗਾਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਇਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਅਨ੍ਹਿ ਜੀਵੁਲੁ ਮੀ ਅਦ੍ਭੁਤਮੈਨ ਜੀਵਨ ਨਾਟਕੰਲੋ ਭਾਗਾਲੁ.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਵਿਡਿਘੋਵਡੰ ਲੇਦਾ ਕਲਯਿਕ ਅਨੇਦੀ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.
ਕੋੰਦਰੁ ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੋਯਬਡੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਕੋੰਦਰੁ ਵਾਰੀ ਵਿਧੀ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਕਲ੍ਪੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਮੀਠੋ ਤਿਰਿਗੀ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਮੀਰੁ ਅਰ੍ਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਏਵਰਿਨੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸ਼ਾਰੋ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ
ਵਿਧਾਨਾਨ੍ਹਿ ਅਰ੍ਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਆਯਨ ਏਲ੍ਲਪੁਡਾ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਐਤਰੁਲਕੁ ਵਿਵਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰ੍ਵਕ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਮਿਮ੍ਮੁਲ੍ਹਿ ਸ੍ਰੁਰਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਷ਾੰਤਿਨੀ, ਓਦਾਰ੍ਪੁਨੁ ਪੋੰਦਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਸਹਾਯੰਗਾ ਆਯਨ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੰਲੋ ਵਿਲੀਨਮਵੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਅਨਿਠੀ ਸੁਘੋਕਰੁ. ਜਰਿਗੇ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀ ਚੇਤਲ ਦਵਾਰਾਨੇ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਤਪੁ ਮੀਲਾਗਾ ਭਠਕੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਮੀਰੇ ਆ ਲੋਕੰ ਮੋਠਾਨਿ ਸੁਘੋਚਾਰੁ, ਦਾਨਿਨਿ ਗਮਨਿਸੁ ਪਛਿੰਚੁਕੁੰਟੁ ਛਾਂਡੰਡੀ. ਪ੍ਰਤਿ ਚਕਰਿ ਅਵਸਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵਾਰਿਕੇ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਯੁਕੁੰਮਵੁਠਾਡੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਵਾਰਾ, ਰਾਗ ਆਸਾ;

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਝੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਮਨੰ ਮਾਨਵੁਲੰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਭੁਮਿ ਮੀਦ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਨੰ. ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਨੀਠੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਆ ਭੁਮਿ ਮੀਦ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਸੁਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਨਿ ਨਿੰਪਾਡੁ.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਭੁਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਆ ਭੁਮਿ ਮੀਦ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਭਾਵੋਦੇਵਗ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਦਠੁਮੈਨ ਬੁਰਦਲੋ ਭਰੁਕੁਘੋਯਿ ਅੰਦੁਲੋਨੇ ਮੁਨਿਗਿਘੋਠੁਨਾਰੁ (ਆਧਯਾਤ੍ਮਿਕ ਪੁਰੋਗਤਿ ਦਿਸ਼ਗਾ ਵਲੁਵੰਠੀ ਪ੍ਰਯਤੁੰ ਚੇਯੁਲੈਦੁ).

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੁੜ ਮਨਾ ॥

ਓ ਨਾ ਮੁਰੁਠਮੈਨ ਮਨਸਾ, ਨੁਵੁ ਸਰਵੁਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚਲੈਦੁ.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿਘੋਠੁ ਛੰਨੁਪੁਡੁ, ਮੀ ਸਦੁਠਾਲੁ ਘੋਠੁ ਛੰਨਾਯਿ.

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਯੋਗਿਨਿ ਕਾਦੁ, ਸਾਧੁਵੁਨੁ ਕਾਦੁ, ਨੇਨੁ ਅਸੁਲੁ ਚਦੁਵੁਕੋਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਞਾਨਮੁਰੁਠੁਡੀਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਾਨੁ. (ਪ੍ਰਮਾਦਕਰਮੈਨ ਦੁਰੁਠੁਲ ਨੁੰਚੀ ਨਨੁ ਨੇਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਲੇਕਘੋਠੁਨਾਨੁ)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਨਾਰੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮ੍ਹਲ੍ਹਿ ਵਨ੍ਨਡੁਾ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਨਿ ਗੁਰੁ
ਅਨੁਚਰੁਲ ਅਸ਼੍ਰਯੰਲੋ ਨਨੁ ਪਠੋਯੁੰਡਿ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਢ੍ਵਾਰਾ, ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਓਕ ਅੰਦਮੁਨੈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿੰਚਬਠਾਰੁ.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਵੀਲੰਨੰ ਅਵ੍ਵਟਾਨਿਕੀ ਇਦੋ ਮੀਕੁੰਨੁ ਵਕੁਕ ਅਵਕਾਸੰ.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

ਇਤਰ ਪਨੁਲੰਨੀ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁੰਨਿ ਪੋਂਦਡੰ) ਮੀਕੁ ਪ੍ਰਯੋਜਨੰ
ਕਲੀਗਿੰਚਵੁ.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਕਾਭਠੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਚੋਰਿ ਆਯੰਨ ਨਾਮਾੰਨਿ ਪ੍ਰੇਮੰਠੋ, ਭਕੁੰਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਧ੍ਵਾਨਿੰਚੰਡਿ.

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਓ ਭਯੰਕਰੰਮੁਨੈ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾੰਨਿ ਦਾਟਡਾਨਿਕੀ ਅੰਨਿ
ਪ੍ਰਯੰਤਾਨੁ ਚੋਯੁੰਡਿ.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਓ ਜੀਵਿਤਾੰਨਿ ਨਿਸ੍ਰੁਯੋਜਨੰਗਾ ਲੋਕੰਸੰਪਦਲ, ਸਕੁੰਲ ਪ੍ਰੇਮੰਲੋ ਵ੍ਯਰ੍ਠੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟੁੰਨਾਰੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਧ੍ਵਾਨੰ, ਸੰਵਿਯੁ ਕ੍ਰਮੁਸ਼ਿਕੁਣ, ਸੰਵਿਯੁ ਨਿਗ੍ਰਹੰ ਲੇਦਾ ਨੀਤਿਵੰਤੰਮੁਨੈ ਜੀਵਿਤਾੰਨਿ
ਅਭ੍ਯੰਸਿੰਚਲੇਦੁ.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲੰਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਲੇਦੁ, ਲੇਦਾ ਅਸਲੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋ ਵਾਲੇਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੀਮਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మనం (మానవులు) నీచమైన పనుల జీవులం అని నానక్ చెప్పారు.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

మేము మీ రక్షణను కోరుకుంటున్నాము, దయచేసి మా గౌరవాన్ని కాపాడండి.

ਅਰਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਯ

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

(ਵਾਹੋਗੁਰੂ ਗਾਰੂ) ਮੀਰੂ ਮਾ ਗੁਰੂਘੁ, ਮੇਮੂ (ਮਾਨਘੁਲੰ) ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਝੁਪਿ
ਚੇਸੁਕੋਗਲੰ (ਮਾ ਅਵਸਰਾਲ ਕੋਸੰ), ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਈ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੂ ਆਤ੍ਮ (ਮੀਰੂ
ਮਾਕੁ ਈਚਿੰਨ) ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦੰ ਨੁੰਚਿ ਵਚਿੰਨਵੇ.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਮੀਰੂ ਮਾ ਤਲਿ ਤੰਦ੍ਰਿ (ਮਾ ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ), ਮੇਮੂ ਮੀ ਪਿਲ੍ਲਮੂ. ਮੀ ਦਯਲੋ ਅਨੇਕ
ਆਨੰਦਾਲੂ, ਸੁਖਾਲੂ ਈਨਾਨੀ.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਨੀ ਸੁਘ੍ਰਿ ਏਂਤ ਵਰਕੁ ਈਂਦੋ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ, ਮੀਰੂ
ਅਨ੍ਰਿਕੰਚੇ ਈਨ੍ਰੁਤਮੈਨਵਾਰੂ (ਮੀਲਾ ਏਵਰੂ ਈਂਦਰੂ).

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਲੋਕਮੰਠਾ ਮੀ ਦਿਵ੍ਯ ਧਰ੍ਮੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਪਨਿਚੇਸ੍ਰੂ ਈਂਦਿ, ਓਕੇ ਦਾਰਿਲੋ ਈਂਦਿ. ਮੀਰੂ
ਸੁਘ੍ਰਿੰਚਿਨਦਿ ਅੰਠਾ ਮੀ ਅਧੀਨੰਲੋਨੇ ਈਂਦਿ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ਮੀਰੂ ਏਂਟੋ, ਮੀ ਗੋਪੁਤਨੰ ਏਂਟੋ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ. ਨਾਨਕ, ਮੀ ਭਕੁਤੁਡੁ,
ਨਿਠ੍ਯਮੂ ਮੀਠੋਨੇ ਈਂਟਾਰੂ.

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਓਕੁਡੇ. ਵਿਯਾਲੂ ਅਨ੍ਰਿ ਮੁਹੰਗੁਰੂਘੁਵੇ (ਭਗਵੰਤੁਡੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਦੁਘੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇ ਰੂਪੰਲੋ ਈਂਡੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਕੁ ਸਹੰਯੰ ਚੇਯੁਯੁ ਗਾਕ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪਦਵ ਗੁਰੂਘੁ ਦ੍ਵਾਰਾ ਗੋਰਵਿੰਪਬਡਿਨ ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਦੁਸ਼ਟੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨਮੁ ਚੇਸੇ ਰੂਪਲੋ ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੋਂਡੀ;
ਅਪੁੰਡੁ ਨਾਨਕ ਗਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੋਂਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਅਪੁੰਡੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ, ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਲਨੁ ਸੁਰਿੰਚੁਕੁਨਿ
ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ; ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਗਾਕ! (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ
ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯ ਲਨੁ
ਗੁਰੁਤੋਚੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ, ਏਵਰਿ
ਦੁਸ਼ਟਿ ਅਯਿਠੈ ਪਡਿਠੈ ਬਾਧਲੁ ਅਨਿ ਘੋਠਾਯੋ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ
ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨੁ ਸੁਰਿੰਚੰਡੀ ਅਪੁੰਡੁ ਠੋਮ੍ਰਿਦਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭਾਲੁ ਮੀ
ਭੰਟੀਕੀ ਵਸੁਠਾਯੋ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਯੋ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਪਦਵ ਗੁਰੁਘੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਂਡੀ (ਆਯਨ
ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਪੁਏ).

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਯੋ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਲੋ ਠੰਨੁ ਪਦਿ ਮੰਦਿ ਰਾਜਲ ਦਿਵ੍ਯਜੋਤਿਨਿ

ధ్యానిస్తూ, మీ ఆలోచనలను వారి దివ్య బోధనల వైపు మళ్ళించి గురు గ్రంథ్
సాహిబ్ దర్శనం ద్వారా ఆనందాన్ని పొందండి.

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,
ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆਂ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਕਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ
ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ಐದುಗುರು ಬಿಡ್ಡಲು, ಮರಿಯು ನಲುಗುರು ಕೊಡುಕುಲ (ಗುರು ಗోವಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಕು); ಆ
ನಲಬ್ಬై ಮಂದಿ ಅಮರವీರುಲ; ತಿರುಗುಲೆನಿ ನಿశ్చಯಂ ಗಲ ದ್ವైರ್ಯವంతుಲైన ಸಿಕ್ಕುಲ;
ಭక్ತುಲల్లో ನಿస్సంకోచంగా ఉన్న వారి నామ్ నామమును; ఆ నమామును
స్మరించినవారు, వారి సహవాసములో తమ ఆహారమును పంచుకున్న; ఉచిత
భోజనం ప్రారంభించిన వారి; తమ ఖడ్గాలను (సత్యాన్ని సంరక్షించడానికి)
ఇతరుల లోపాలను నిర్లక్ష్యం చేసిన వారి; పైన చెప్పినవన్నీ స్వచ్ఛమైనవి;
నిజంగా భక్తిగలవి;వాటిని గుర్తు చేస్కోండి;

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ,
ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

తలలను త్యాగం చేసిన, తమ సిక్కు మతాన్ని వదలని ద్వైర్యవంతులైన సిక్కు స్త్రీ
పురుషులు చేసిన అద్వితీయ సేవను గుర్తుతెచ్చుకోండి. శరీరపు కీళ్లనుండి
ముక్కలు ముక్కలుగా నరికిన వారు; వారి యొక్క గాయాలు తొలగించబడ్డాయో;
వీరు చక్రాలకు కట్టి, తిప్పారు మరియు ముక్కలుగా విరిచారో; రంపపు కోతకు
గురైన వారో; సజీవంగా కాలబడిన వారో; గురుద్వారాల గౌరవాన్ని నిలబెట్టడానికి
తమను తాము త్యాగం చేసుకున్నారో. తమ సిక్కు విశ్వాసాన్ని వమ్ము చేయలేదో.
వీరు తమ సిక్కు మతాన్ని నిలబెట్టి, తమ తుది శ్వాస వరకు తమ జుట్టును
కత్తిరించకుండా కాపాడారు; వీరిని గుర్తుతెచ్చుకోండి

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮੀ ਆਲੋਚਨਲਨਿੰਟੀਨੀ ਈ ਸਿਕੁ ਮੁਤੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ ਗੁਰੁਦੁਵਾਰਲ ਵੈਪੁਕੁ
ਮੁਲ਼ਿੰਚੰਡੀ.

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਟ ਮੋਤ੍ਰੰ ਗੌਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਖਲ੍ਯਾ ਮੀ ਪੇਰੁਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ;
ਫਲਿਤੰਗਾ ਭਾਨ੍ਤਿ, ਸੰਤੋਂਪੰ ਅੰਦਰਿਕੀ ਚੋਂਰਾਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਵਾਰੁ ਏਕ੍ਕੁਡ ਊਨ੍ਯਾ ਖਲ੍ਯਾਕੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਰਕ੍ਸ਼ਣਨੁ, ਕਰੁਣਨੁ ਕਲ੍ਪਿਸ਼੍ਯਾਡੁ.
ਸਮਾਜਸ਼੍ਰੇਯੰਸੁ, ਰਕ੍ਸ਼ਣ ਕੋਂਸੰ ਖਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ, ਖਲ੍ਯਾ ਪ੍ਰੈ
ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪੰਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੁਗਾਕ, ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤ੍ਵੰ, ਅਠਚਿਵੇਂਤਲ ਨੁੰਡੀ
ਮਨ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਕੁਡੁ ਗਾ ਊਂਡਾਲੀ, ਖਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ.
ਪ੍ਰਤਿ ਏਕ੍ਕੁਰਾ ਵਾਹੋਗੁਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨਿ ਚੋਂਪੁੰਡੀ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਦਯਚੋਂਸਿ ਸਿਕੁਲਕੁ ਸਿਕੁਮਤੰ ਕਾਨੁਕ, ਪਾਡਵੈਨ ਜਾਠੁ ਕਾਨੁਕ, ਸਿਕੁ
ਚਠਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੋਂ ਅਦੁਪੁੰ, ਦ੍ਰੈਵਿਕ ਝਾਨਬਹੁਮਤਿ, ਦੁਠਮੈਨ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ ਯੋਕੁ
ਬਹੁਮਤਿ, ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ ਯੋਕੁ ਬਹੁਮਤਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮ ਯੋਕੁ ਅਤਿਪੇਠੁ
ਬਹੁਮਤਿ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਗਾਯ ਬੁੰਦਾਲੁ, ਗੁਲੁ, ਬ੍ਯਾਨਰੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤੰਗਾ
ਤੋਲਗਿਪੋਵਾਲਨਿ. ਸਤ੍ਯੰਮੁ ਗੋਲੁਚੁਗਾਕ;
ਵਾਹੋਗੁਰੁ ਅਨਿ ਚੋਂਪੁੰਡੀ (ਅਦੁਪੁੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਪਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਕੁਲੰਦਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਵਿਨਯੰਮੁਗਾ ਊਂਡੁਗਾਕ ਵਾਰਿ ਝਾਨਮੇ ਊਂਨੁਤੰਮੁਗਾ
ਊਂਡੁਗਾਕ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀਰੇ ਮਾ ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਰਕ੍ਸ਼ਕੁਲੁ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਓ ਸਤ੍ਯੰਤੰਡੀ ਵਾਹੋਗੁਰੁ! ਮੀਰੁ ਮਾ ਸ਼ਾਮੁਲ ਗੌਰਵੰਮੁ, ਨਿਸ਼੍ਵਾਯੁਲ ਸ਼ਕ੍ਤੀ,
ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ ਲੋਨਿਵਾਰਿਕੀ ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ, ਮੀਰੁ ਊਂਨੁਪੁੰਡੁ ਓ ਸੰਨਿਠਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰ੍ਠਨ
ਚੋਂਸ਼ਾਮੁ.....**

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਪੈਨ ਚੋਪਿਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਵਿੱਚ ਤਪੁਲੂ, ਲੋਪਾਲੂ ਊਪੈ ਦਯਚੋਸਿ ਕੁਮਿੰਚੁ. ਅੰਦਰਿ
ਅਵਸਰਾਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁੰਡੀ.

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।**

ਦਯਚੋਸਿ ਆ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ, ਏਵਰੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੋ, ਵਾਰੀਨੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨਿਸ਼੍ਟਾੰ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀ ਪੇਰੁ
(ਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ ਧ੍ਵਾਰਾ ਟੋਲੁਪਬਡੀਨ) ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਸਰ੍ਵਸ਼ਕੀਸੰਪੰਨੁਰਾਲੀ ਚੋਸੁੰਡੀ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖੁਲ੍ਯਾ ਦੋਵੁਨੀਕੀ ਸੰਭੰਦਿੰਚਿੰਡੀ; ਸਰ੍ਵਵਿਜਯੰ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਵਿਜਯੰਮੁ.

ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం

ఈ సిక్కు మతం యొక్క తత్వశాస్త్రం తార్కికంగా, సమగ్రత, ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతిక ప్రపంచానికి "అదనపు లక్షణాలు లేకుండా" ఉండే విధంగా పేర్కొనబడింది. దీని వేదాంతశాస్త్రం నిరాడంబరతతో గుర్తింపబడింది. సిక్కుల నీతి శాస్త్రం లో, వ్యక్తి యొక్క సొంత విధి మరియు సమాజం పట్ల (సంగత్) ఎలాంటి వైరుధ్యం ఉండదు.

సిక్కు మతం చాలా కాలం నాటి ప్రపంచ మతం. సిక్కు మతం అనేది దాదాపు 500 సంవత్సరాల క్రితం గురునానక్ గారిచే స్థాపించబడింది. మన విశ్వాన్ని సృష్టించిన పరమాత్ముని పై ఉన్న నమ్మకాన్ని ఇది వివరిస్తుంది. ఇది శాశ్వత ఆనందానికి తేలిక మార్గాన్ని అందిస్తూ మరియు ప్రేమ, సోదరభావం లోకంగా సందేశాన్ని పంచుతుంది. సిక్కు మతం కచ్చితంగా ఏక మత విశ్వాసం మీద మరియు సమయం, అంతరాళం పరిమితులకు లోబడి ఏకైక దేవుణ్ణి గుర్తిస్తుంది.

సిక్కు మతం ఒకే ఒక్క దేవుడు ఉన్నాడని తానే సృష్టికర్త, సమర్థించే వ్యక్తి అంతం చేసే వ్యక్తి అని మరియు మానవ రూపం తీసుకోవడం నమ్ముతుంది. సంతతి (అవతారం) అనే సిద్ధాంతానికి సిక్కు మతంలో చోటు లేదు. దేవతలకు, మరియు ఇతర దేవరూపాలకు జోడించేవిధంగా విలువను ఇవ్వదు.

సిక్కు మతంలో నీతి, మతం కలిసి ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి దిశగా అడుగులు వేయాలంటే నిత్య జీవితంలో నైతిక లక్షణాలను, సద్గుణాలను అలవర్చుకోవాలి. నిజాయితీ, కరుణ, ఔదార్యం, సహనం, మరియు వినయం వంటి లక్షణాలు కేవలం శ్రమ, పట్టుదల ఉంటేనే లభిస్తాయి. మన గురుదేవుల నిజజీవితాలు ఈ దిశలో నడవటానికి ప్రేరణగా నిలుస్తాయి.

మానవ జీవిత లక్ష్యం జనన మరణ చక్రాన్ని విడతీసి భగవంతునితో విలీనం అవ్వటాన్ని సిక్కు మతం బోధిస్తుంది. గురువుల పాఠాలు వినటం, పవిత్ర పేరు (నామం) ధ్యానం చెయ్యటం, సేవా, ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించడం ద్వారా దీనిని పొందవచ్చు.

నామం మార్గం భగవంతుడి స్మరణ కొరకు నిరంతరం అంకితభావాన్ని కలగ చేస్తుంది. మోక్షాన్ని సాధించటానికి కామ (కోరిక), క్రోధం (కోపం), లోభే (దురాశ), మోహం (ప్రాపంచిక అనుబంధం), అహంకారం (గొప్ప బుద్ధి) అనే ఐదు దుర్గుణాలను నియంత్రించుకోవాలి. సిక్కు మతంలో ఉపవాసాలు, తీర్థయాత్రలు, శకునాలు, తపస్సులు వంటి ఆచారాలు మరియు నిత్యకృత్యాలు తిరస్కరించబడ్డాయి. ప్రతి ఒక్కరు గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ బోధనలను అనుసరించాలి ఉంటుంది. సిక్కు మతం భక్తి మార్గం లేదా పూజ్య మార్గాన్ని

ఉద్ధాటిస్తుంది. అయితే, ఇది జ్ఞానం యొక్క మార్గాన్ని (జ్ఞాన మార్గాన్ని) మరియు కార్య మార్గాన్ని (కార్యచరణ మార్గం) యొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి దేవుని కృప అవసరం గురించి బాగా చెప్పుంది.

సిక్కు మతం ఒక ఆధునిక, తార్కిక, ఆచరణాత్మకమైన మతం. సాధారణ కుటుంబ జీవితం (దాంపత్యం) మోక్షానికి ఎలాంటి అడ్డు కాదని నమ్ముతుంది. బ్రహ్మచర్యం లేదా సన్యాసం మోక్షాన్ని సాధించటానికి అవసరం లేదు. ప్రాపంచికమైన చెడులు, ప్రలోభాల మధ్య నిర్బంధించబడిన జీవించడం సాధ్యం అవుతుంది. భక్తుడు ఈ లోకంలోని ఉద్రిక్తత మరియు గందరగోళానికి తట్టుకుంటూనే జీవించాలి. ఆయన విద్వాంసుడైన సైనికుడు, భగవంతునికి ఒక పవిత్రుడు అయి ఉండాలి.

సిక్కు మతం ఒక విశ్వమత, "లౌకిక మతం" అందువలన కులం, మతం, జాతి లేదా లింగం భేదాలన్నిటినీ తిరస్కరిస్తుంది. మానవులందరూ భగవంతుడి దృష్టిలో సమానమేనని నమ్ముతుంది. గురువులు (స్త్రీ, పురుషుల సమానత్వాన్ని నొక్కి చెప్పి, (స్త్రీ శిశుహత్య, సతీ (వితంతు దహనం) ఆచారాన్ని తిరస్కరించారు. వారు వితంతు పునర్వివాహాన్ని ప్రచారం చేసి, పర్దా వ్యవస్థను (ముసుగుధరించిన (స్త్రీలు) తిరస్కరించారు. మనస్సును ఆయన మీద కేంద్రీకరించాలంటే, పవిత్ర పేరు (నామం) తో ధ్యానం చేసి, సేవా, దాన ధర్మాలు చేయాలి. నిజాయితీతో కూడిన శ్రమ మరియు పని (కిరాత్ కర్ల) ద్వారా ఒకరి రోజువారీ జీవితాన్ని సంపాదించడం గౌరవప్రదంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు యాచించడం లేదా ఏదైనా నిజాయితీ లేని మార్గాల ద్వారా సంపాదించటం కాదు. వాండ్ చాక్సా, ఇతరులతో పంచుకోవడం కూడా ఒక సామాజిక బాధ్యత. అవసరం లో ఉన్న వారికి సహాయం చేయాలని భావిస్తారు. సేవ, సమాజ సేవ సిక్కు మతంలో ఒక భాగం. ప్రతి గురుద్వారాలో కనిపించే ఉచిత కమ్యూనిటీ కిచెన్ (ఆహార ప్రదేశం) అన్ని మతాల ప్రజలకు అందుబాటులో ఉంటుంది.

సిక్కు మతం ఆశావాదాన్ని మరియు ఆశను సమర్థిస్తుంది. నిరాశావాదం అనే భావజాలాన్ని ఇది ఒప్పుకోదు.

ఈ జీవితానికి ఒక అవసరం, లక్ష్యం ఉన్నాయని గురువులు నమ్మేవారు. ఇది ఆత్మ మరియు దేవుని సాక్షాత్కారానికి ఒక అవకాశాన్ని కల్పిస్తుంది. పైగా, మనిషి తన చర్యలకు తానే బాధ్యత వహిస్తాడు. తన కార్యాల ఫలితాల నుంచి తాను నిరోధక శక్తిని పొందలేడు. కాబట్టి తాను చేసే పనిపట్ల చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి.

సిక్కు గ్రంథం, గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, ఇది ఒక నిత్య గురువు. పవిత్ర గ్రంథానికి మత గురువుగా హెూదా ఇచ్చిన ఏకైక మతం ఇదే. సిక్కు మతంలో సజీవమానవ గురువు (దేహ్వారి) కు స్థానమే లేదు.

తలపాగా యొక్క ప్రాముఖ్యత

సిక్కులకు **తలపాగా** ఎప్పుడూ విడదీయలేనిదిలా ఉండేది. సిక్కు మత స్థాపకుడు, గురునానక్ కాలంనాటి నుంచి సిక్కులు **తలపాగాను** ధరిస్తూ వస్తున్నారు. సిక్కుకు ఒక తలపాగా రాజుకు వుండే కిరీటం కంటే ఎక్కువ.

'దస్తర్' అనేది సిక్కుల తలపాగాకు మరో పేరు, ఇది 'గురువు యొక్క ఆశీర్వాదం'ను సూచిస్తుంది. ఈ పదాలన్నీ, పురుషులు మరియు మహిళలు ఇద్దరూ తమ జుట్టును కప్పుకోవటం కోసం ధరించాల్సిన వస్త్రం. ఇది తల చుట్టూ ఒక పొడవాటి గుడ్డ వంటి వస్తువు.

గురు గోవింద్ సింగ్ గారిచే ఐదు విశ్వాసాలలో ఒకటి గా ఇది ఆదేశంలో ఉంది, 1469 మొదటి నుంచి సిక్కు మతంతో కలిగి ఉంది. ప్రపంచంలో తలపాగా ధరించడం తప్పనిసరి అయిన ఏకైక మతం సిక్కు మతం. పాశ్చాత్య దేశాల్లో తలపాగా లు ధరించే వారు అందరూ సిక్కులే.

సాంప్రదాయకంగా తలపాగా గౌరవనీయతను సూచిస్తుంది, మరియు ఇది ఒకప్పటి నుంచి గౌరవానికి మాత్రమే రిజర్వ్ చేయబడి ఉంది. పురాతన కాలంలో భారతదేశంలో తలపాగాను సమాజంలో హోదా కలిగిన వారే ధరించారు. భారతదేశం మొఘల్ ఆధిపత్యం లో ఉన్న కాలంలో ముస్లిములకు మాత్రమే తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది. ముస్లింలు కాని వాళ్ళకి తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది కాదు.

గురు గోవింద్ సింగ్, మొగలుల యొక్క అలాంటి శాసనాలను ధిక్కరించి, సిక్కులందరూ తలపాగా ధరించమని కోరాడు. తన ఖల్సా అనుచరుల ఉన్నత నైతిక ప్రమాణాలకు గుర్తింపుగా దీనిని ధరించవలసి వచ్చింది. తన ఖల్సా ప్రజలు విభిన్నంగా ఉండాలని, "మిగిలిన వారికంటే గొప్పగా ఉండాలని" మరియు సిక్కు గురువులు నిర్దేశించిన విశిష్ట మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకున్నారు. ఆ విధంగా, తలపాగా చుట్టబడిన సిక్కు ఎప్పుడూ గుర్తింపు బడ్డాడు, గురువు తన 'సెయింట్-సైనికుల' ను సులభంగా గుర్తించబడాలని ఉద్దేశించాడు.

సిక్కు పురుషుడు లేదా స్త్రీ తలపాగా ధరించినప్పుడు, తలపాగా కేవలం గుడ్డలాగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే అది దుస్తులలో కలిసిపోతుంది. తలపాగా ధరించడానికి కారణాలు సార్వభౌమత్వం, అంకితభావం, ఆత్మగౌరవం, ధైర్యం, భక్తి మొదలైనవి అనేకం ఉండవచ్చు. అయితే సిక్కులు ఎందుకు ధరిస్తారు అంటే, ఖల్సా గురు గోవింద్ సింగ్ యొక్క స్థాపకుని పట్ల వారి ప్రేమ, విధేయత మరియు గౌరవాన్ని చూపించడానికి.

తలపాగా అనేది మన గురువుగారు మనకిచ్చే బహుమతి. మన ఉన్నత చైతన్యానికి ఒక సింగ్ లా, కౌర్లులా సింహాసనం పై కూర్చునే దానికి

అలంకరించుకునోది. (స్త్రీ పురుషులకూ, ఈ ప్రతిబింబించే పాత్ర రాజరికం, సొగసును, ప్రత్యేకతను తెలియజేస్తుంది. మనం అనంత విశ్వము యొక్క ఉనికిలో జీవిస్తున్నాం అని మరియు అందరికీ సేవచేయడానికే అంకితం అయ్యామని సంకేతం. తలపాగా సంపూర్ణ నిబద్ధతకు తప్ప మరేదానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వదు. మీరు తలపాగా కట్టుకుని ధైర్యంగా నిలబడాలని అనుకున్నప్పుడు, ఆరు బిలియన్ల మంది లో ఒక వ్యక్తిగా నిర్భయంగా నిలబడగలుగుతారు. ఇది చాలా అద్భుతమైన కార్యం.

మహిళల పాత్ర

స్త్రీలకు పురుషులవలెనే జీవం ఉంటుందని, వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించే సమాన హక్కు ఉందని సిక్కు మత సూత్రాలు పేర్కొంటాయి. వీరు మత సంఘాలకు నాయకత్వం వహించవచ్చు, అంతులేని వచనం(పవిత్ర లేఖనాలను పఠించడం) చేయవచ్చు, కీర్తన (కీర్తనల సంఘంగా పాడడం) చేయవచ్చు, దైవభక్తులు(పూజారులు) గా పనిచేయవచ్చు. వీరు అన్ని మతపరమైన, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనవచ్చు. సిక్కు మతం ప్రపంచ లోనే మహిళలకు సమానత్వాన్ని ఇచ్చే మొదటి మతం. గురునానక్ లింగ-ఆధారిత సమానత్వాన్ని బోధించారు, మరియు ఆయన తరువాత వచ్చిన గురువులు సిక్కు ఆరాధన మరియు ఆచరణయొక్క అన్ని కార్యకలాపాల్లో పూర్తి భాగస్వామ్యం వహించమని మహిళలను ప్రోత్సహించారు.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొంది, "స్త్రీలు మరియు పురుషులు, దేవుడు చేత సృష్టించబడినవారు. ఇదంతా దేవుడి ఆట. నానక్ చెప్పారు, నీ సృష్టి అంతా మంచిదే, పరిశుద్ధ" *SGGS Page 304.*

సిక్కుల చరిత్ర లో స్త్రీల ను సేవ, భక్తి, త్యాగం, మరియు పురుషుల దైర్యసాహసాలతో సమానంగా చిత్రించిన పాత్ర ను నమోదు చేసింది. సిక్కుల సంప్రదాయంలో మహిళల నైతిక గౌరవం, సేవ, ఆత్మత్యాగం వంటి అనేక ఉదాహరణలు రాసి ఉన్నాయి.

సిక్కు మతం ప్రకారం, స్త్రీ పురుషులు ఒకే నాణేనికి ఉండే రెండు వైపులు. పరస్పర సంబంధాలవ్యవస్థ, పరస్పరాధారం అనే విధానంలో పురుషుడు స్త్రీ నుంచి జన్మిస్తాడు, స్త్రీ పురుష బీజము నుండి జన్మిస్తుంది. సిక్కు మతం ప్రకారం స్త్రీ లేకుండా పురుషుడు తన జీవితంలో సురక్షితంగా, సంపూర్ణంగా ఉండలేడు, మరియు పురుషుడి విజయం తన జీవితాన్ని పంచుకునే స్త్రీ యొక్క ప్రేమ మరియు మద్దతుతో ముడిపడి ఉంటుంది.

గురునానక్ ఇలా అన్నారు: "[ఇది] జాతిని నిలబెట్టే స్త్రీ" మరియు "స్త్రీ నుండి పుట్టిన నాయకులు మరియు రాజులు, స్త్రీని శాపగ్రస్తురాలని, శిక్షించబడాలని" కోరుకోకూడదు. *SGGS పేజీ 473.*

మోక్షం: మోక్షం, దేవుని సాక్షాత్కారం లేదా అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితి సాధించగల శ్రీలను ఒక మతం భావిస్తుందా అనేది ఒక ముఖ్యమైన అంశం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పింది:

"అన్ని జీవులలో, భగవంతుడు సర్వవ్యాప్తుడు మరియు పురుషుడు మరియు శ్రీ అన్ని రూపాలలో విస్తరించి ఉన్నాడు " (గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, పేజీ 605).

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని పైన చెప్పిన వాక్యం ప్రకారం, భగవంతుడి కరుణ రెండు లింగ భేదాలలో సమానంగా ఉంటుంది. కాబట్టి శ్రీ, పురుషులు ఇద్దరూ సమానంగా గురువును అనుసరించటం ద్వారా మోక్షాన్ని పొందగలరు. అనేక మతాల్లో, ఒక శ్రీ పురుషుడి ఆధ్యాత్మికతకు అవరోధంగా పరిగణించబడుతుంది, కానీ సిక్కు మతంలో కాదు. గురువు ఈ విషయాన్ని తిరస్కరిస్తారు. 'సిక్కుమతం పైన ప్రస్తుత ఆలోచనలు" లో, ఆలిస్ బసార్కే ఇలా పేర్కొన్నారు.

"మొదటి గురువు ఒక శ్రీని పురుషుడితో సమానంగా ఉంచాడు... శ్రీ పురుషుడికి అడ్డుకాదు, భగవంతుని సేవిస్తూ, మోక్షాన్ని కోరడంలో భాగస్వామి అంతే".

పెళ్లి: గృహస్థ జీవితం - సంసారం గురునానక్ సిఫార్సు చేశారు. బ్రహ్మచర్యం, సన్యాసం కి బదులుగా భార్యాభర్తలు సమాన భాగస్వాములు, ఇద్దరిపై నమ్మకమే ఉండేది. పవిత్ర శ్లోకాలలో గృహస్థులు ఒక ఆదర్శవంతమైనది.

సమానత్వం: శ్రీ పురుషుల మధ్య సమానత్వం కోసం, సంగత్ (పవిత్ర సహవాస) మరియు పంగత్ (కలిసి తినడం) కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనడం, బోధన వంటి విషయాల్లో శ్రీ పురుషుల మధ్య ఎలాంటి తేడా ను గురువులు సృష్టించలేదు. సరూప్ దాస్ భల్లా, మహిమా ప్రకాష్, గురు అమర్ దాస్ ప్రకారం మహిళలు ముసుగును ఉపయోగించడాన్ని విభేదిస్తున్నారు. కొన్ని కులాలను పర్యవేక్షించడానికి శ్రీలను నియమించాడు. సిక్కు చరిత్ర లోనే అనేక మంది మహిళల పేర్లు నమోదు చేయబడ్డాయి, వీటిలో తమ కాలంలో జరిగిన ఘటనల్లో ముఖ్యమైన పాత్రలు పోషించిన, మాతా గుజ్రీ మై భాగో, మాతా సుందరి, రాణి సాహిబ్ కౌర్, రాణి సదా కౌర్, మరియు మహారాణి జింద్ కౌర్ వంటి అనేక మంది మహిళల పేర్లను నమోదు చేశారు.

చదువు: సిక్కు మతంలో చదువు చాలా ముఖ్యమైనదిగా భావిస్తారు. ఎవరి విజయంలో అయినా ఇది కీలకమైనది. ఇది వ్యక్తిగత అభివృద్ధి ప్రక్రియ మరియు ఇది మూడవ గురువు అనేక పాఠశాలలను నెలకొల్పడానికి కారణం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పుంది: "గురువు ద్వారానే దేవుని జ్ఞానం, ధ్యానం అన్నీ పొందబడుతాయి". **SGGS, పేజీ 831**

అందరికీ చదువు అవసరం, ప్రతి ఒక్కరూ తమ శక్తికి తగ్గ విధంగా పనిచెయ్యాలి. మూడవ గురువు పంపిన సిక్కు మతప్రచారకుల్లో యాభై రెండు మంది స్త్రీలే.

'ది రోల్ అండ్ ఫ్లేటస్ ఆఫ్ సిక్కు ఉమెన్' లో, డాక్టర్ మొహిందర్ కౌర్ గిల్ ఇలా రాశారు,

"గురు అమర్ దాస్, మహిళలు అంగీకరించే వరకు, ఏ బోధనలు కూడా మొదలు అవ్వవని నమ్మకం కలిగదని అన్నారు".

దుస్తులపై ఆంక్షలు:

మహిళలు ముసుగు ధరించకూడదనో కాకుండా, సిక్కు మతం దుస్తుల విధానానికి సంబంధించి ఒక సరళమైన మరియు అత్యంత ముఖ్యమైన ప్రకటన చేసింది. ఇది లింగవివక్షతో సంబంధం లేకుండా సిక్కులందరికీ వర్తిస్తుంది. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పుంది.

"శరీరం అసౌకర్యంగా, మనస్సు చెడు ఆలోచనలతో నిండి ఉండేలాంటి దుస్తులను ధరించవద్దు." SGGS, పేజీ 16

మహిళల యొక్క ఆత్మరక్షణ:

సిక్కు మహిళలు కిర్పాన్ (ఖడ్గం) మరియు ఇతర ఆయుధాలతో తమను తాము రక్షించుకోవాలి. ఇది మహిళలకు ప్రత్యేకమైనది ఎందుకంటే తమను తాము రక్షించుకోవడం చరిత్రలో ఇదే మొదటిసారి. రక్షణ కోసం పురుషులపై ఆధారపడే అవసరం ఉండకూడదు. SGGS సూక్తులు:

"భూమిమీద, ఆకాశంలో నాకు వేరేది ఏమీ కనబడలేదు. స్త్రీలలో, పురుషులందరిలో, తన కాంతి ప్రకాశిస్తూనే ఉంటుంది. * SGGS పేజీ 223.

ਸ੍ਰੀ ਨੁਮਚਿ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਯੁਜਿੰਚਾਡੁ. ਸ੍ਰੀਠੋਨੇ, ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਯੁਠਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਨਿ
ਨਿਸ਼ਿਠਾਰੁ ਚੇਸੁਕੁਨਿ ਵਿਵਾਹੁ ਚੇਸੁਕੁਨਾਡੁ. ਸ੍ਰੀ ਅਠਨਿ ਸੇਹਿਠੁਰਾਉ
ਅਠੁਠੁੰਦਿ; ਠਦ੍ਵਾਰਾ, ਰੇਪਠੀ ਠਰਾਉ ਪੁਠਠਾਉ. ਅਠਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮਰਠਿੰਚਗਾਨੇ, ਮਰੋ
ਸ੍ਰੀਨਿ ਵੇਠੁਕੁਠਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਕੀ ਅਠਨੁ ਭੰਠੀ. ਮਰਿ ਠਨਨਿ ਚੇਠੁਠੀ ਅਨਿ ਪਿਲਵਠੁੰ
ਏਂਦੁਕੁ? ਐਮੇ ਨੁਮਚੇ ਰਾਯੁ ਪੁਠਠਾਰੁ. ਸ੍ਰੀ ਨੁਮਚਿ, ਸ੍ਰੀ ਯੁਜਿੰਸੁੰਦਿ; ਸ੍ਰੀ
ਠੇਨਿਦੇ, ਏਵਰੁ ਠੇਰੁ. ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ, SGGG ਪੇਠੀ 473

ਕਠੁੰ ਵਿਸ਼ਠੁੰਲੋ: "ਠ ਨਾ ਦੇਵੁਠਾ, ਨਾ ਵਿਵਾਹੁ ਕਾਨੁਕ ਕਠੁੰਗਾ ਨੀ ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ
ਯੁਠੁ." ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਰਾਮੁ ਠਾਨੁ ਗਾਰੁ, ਪੇਠੀ 78, ਲੈਨੁ 18 SGGG

మీ ప్రయాణంలో నిమత కీలక సారాంశం

వినయం అనేది సిక్కు మతంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం. సిక్కులు ఎప్పుడూ దేవుని ముందు వినయం తో ఉండాలి. పంజాబీభాషలో నిమత మరియు వినయంకు సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉంది. నిమత అనేది గుర్బానీలో బాగా ప్రచారం చేయబడిన ఒక సుగుణం. ఈ పంజాబీ పదానికి అర్థం "వినయం", "దయ" లేదా "వినయం".

మానవులందరికీ ఇది ఒక ముఖ్యమైన లక్షణం మరియు ఇది అన్ని వేళలా అందరి ఆలోచనలో ఒక ముఖ్యమైన భాగం. సిక్కుల లక్షణాలలో ఇతర నాలుగు భాగాలు ఏంటంటే:
సత్యం (సత్)
సంతృప్తి (సంతోఖ్),
కరుణ (దయ) మరియు
ప్రేమ (ప్యార్).

ఈ ఐదు గుణాలు ఒక సిక్కుకు అవసరం మరియు ధ్యానం చేయడం వాళ్ళ బాధ్యత, ఈ సద్గుణాలను పెంపొందించడం మరియు వాటిని వ్యక్తిత్వంలో భాగం చేయడం వారి పని.

గుర్బాని మనకి చెప్తుంది ఏంటంటే:

"వినయం యొక్క ప్రతిఫలం మనశ్శాంతి, ఆనందం. వినయంతో, ప్రతి ఒక్కరూ దేవుణ్ణి కోసం ధ్యానం చేయాలి. కరుణామయుడయి, వినయము గలవాడు.

గురునానక్, సిక్కు మతం యొక్క మొదటి గురువు:

"ప్రేమతో కూడిన వినయముతో వినుట మరియు నమ్ముట వలన నామం తో మీ మనస్సు శుభ్రపరచబడుతుంది, నీ లోని పవిత్రమైన భక్తి ద్వారా."- SGGG పేజీ 4

"సంతృప్తిని మీ చెవిరింగులుగా, వినయాన్ని మీ యాచన గినెగా, ధ్యానాన్ని మీ శరీరానికి రాసే బూడిదగా మార్చుకోండి." -SGGG పేజీ 6

ఆధ్యాత్మికత వైపు ప్రయాణం

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఒక శాశ్వతమైన సజీవ గురువు, సిక్కు గురువులు, హిందూ మరియు ముస్లిం సాధువుల కవితా కూర్పు. సంకలనం వారి ద్వారా సమస్త మానవాళికి దేవుడు అందించిన బహుమతి. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని దృష్టి ఏ విధమైన అణచివేత లేని దైవిక న్యాయంపై ఆధారపడిన సమాజం. గ్రంథం హిందూ మతం మరియు ఇస్లాం మతాల గ్రంథాలను గుర్తించి, గౌరవిస్తున్నప్పటికీ, ఈ మతాలలో దేనితోనూ నైతిక సయోధ్యను ఇది సూచించదు. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లో స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన పాత్రలతో ఎంతో గౌరవించబడ్డారు. స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన ఆత్మలను కలిగి ఉంటారు మరియు తద్వారా విముక్తిని సాధించే సమాన అవకాశాలతో వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించుకునే సమాన హక్కును కలిగి ఉంటారు. మహిళలు ప్రముఖ మత సమ్మేళనాలతో సహా అన్ని మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాలలో పాల్గొనవచ్చు.

సిక్కు మతం సమానత్వం, సామాజిక న్యాయం, మానవాళికి సేవ మరియు ఇతర మతాల పట్ల సహనాన్ని సూచిస్తుంది. సిక్కు మతం యొక్క ముఖ్యమైన సందేశం రోజువారీ జీవితంలో కరుణ, నిజాయితీ, వినయం మరియు దాతృత్వం యొక్క ఆదర్శాలను ఆచరిస్తూ అన్ని సమయాలలో ఆధ్యాత్మిక భక్తి మరియు దేవుని గౌరవం. సిక్కు మతం యొక్క మూడు ప్రధాన సిద్ధాంతాలు భగవంతుడిని ధ్యానం చేయడం మరియు స్మరించుకోవడం, నిజాయితీగా జీవించడం మరియు ఇతరులతో పంచుకోవడం.

ఆత్మ కోసం ఈ స్పిరిచ్యువల్ జర్నీ చేయడానికి ప్రయత్నం చేసినందుకు అభినందనలు. అనువాదం అసలైనదానికి దగ్గరగా ఉండదు, ప్రత్యేకించి పూర్తి గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ కవిత్యంలో ఉన్నప్పుడు మరియు రూపకాల ఉపయోగం పనిని చాలా కష్టతరం చేస్తుంది. దైవిక సందేశంలో, హిందూ & ముస్లిం పురాణ కథలు తరచుగా ప్రలహాద్, హర్నాకాష్, లక్ష్మీ, బ్రహ్మ మొదలైనవాటిని ఉపయోగించబడతాయి. దయచేసి వాటిని అక్షరాలా చదవకండి కానీ వాటి అంతర్లీన సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోండి. భగవంతుడు ఒక్కడే మరియు ఆయనతో ఐక్యం కావడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం అనే వాస్తవంపై దృష్టి కేంద్రీకరించబడింది.

మీ భాషలో మీకు దైవిక సందేశాన్ని అందజేయడానికి అనేక మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు సంవత్సరాలుగా ఈ పని చేస్తున్నారు. మీకు ఏవైనా ప్రశ్నలు ఉంటే, దయచేసి walnut@gmail.com కి ఇమెయిల్ పంపడానికి సంకోచించకండి మరియు ఈ ప్రయాణంలో మీతో చేరడానికి మేము ఇష్టపడతాము.